

ט' באב תשס"ט – חורבן ותלישות

"השנה היהודית זרועה ימים אשר אין כמותם לעומק בחיי כל עם" כתב ברל כצנלסון על אותו היום שבו מבכה עם ישראל את חורבנו, את שעבודו ואת מרי גלותו, יום תשעה באב. "ישראל ידע לשמור את יום אובדן חירותו מכל שכחה, וביום זה ראה כל דור ודור, וכל אדם מישראל כאילו עליו חרב עולמו".

ביום זה, יום בו אנו מבכים את אובדן חירות עמנו בהיסטוריה, ראוי לעצור לרגע ולחשוב שוב על התוכנית אשר תובא בקרוב לאישורכם - העברת אדמות המדינה והלאום לידיים פרטיות.

חורבן הבית נבע תמיד, בראש ובראשונה, מהחלשות כוחו הפנימי של העם, התרופפות ההנהגה והתרוקנות אנשי הרוח. בימים אלו מעלה ממשלת ישראל, מתוך בחירה ורצון חופשי את ההצעה - אחרי אלפיים שנות גלות - להעמיד לממכר, למסחר ולספקולציה את אדמות הלאום. זהו האות לשבר הגדול של דורנו.

בזמנים בהם התעשרותם של יחידים, יהודים ואחרים, עולה על הנכונות לשמור על קיומו המוסרי והפיזי של עם ישראל, עלול העם להמיט על עצמו חורבן.

שינוי המשטר הקרקעי בישראל משיטת החכירה לשיטת הבעלות שומט את הקרקע המוסרית תחת קיומנו בארץ הזו. הפרטת הקרקעות היא נסיגה מעקרונות ציוניים, יהודיים וחברתיים. נסיגה זו עלולה להיות תחילתו של חורבן בית שלישי.

אנו דורשים מכם נבחרי כנסת ישראל ביום אבל זה של עמנו:

זכרו את החורבן,

זכרו את התלישות,

והרהיבו עוז בלבבכם לעמוד על עמדותיכם, על מוסריות עמנו, על קיומנו בארץ זו.

כי לכם ניתן למשמרת הפיקדון היקר מכל - התחדשות חייו של עם ישראל בארצו.

עוד נוסיף כי אנו, אלפי אנשים מכל קצוות הקשת הפוליטית, צעירים ומבוגרים, דתיים וחילוניים, הפועלים יחד כנגד הגזירה האיומה של הפרטת הקרקעות, רואים במאבק המשותף אות לאהבת חיים, סמל של תקווה לחידוש ולבניין.

על החתום,

פעילות ופעילי מטה המאבק בהפרטת קרקעות ישראל